

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok

Malokarpatský občasník

ročník 10

2/2018

Potlachová lúka - Majsniarov laz

Z Inanských - dedinských noviniek!

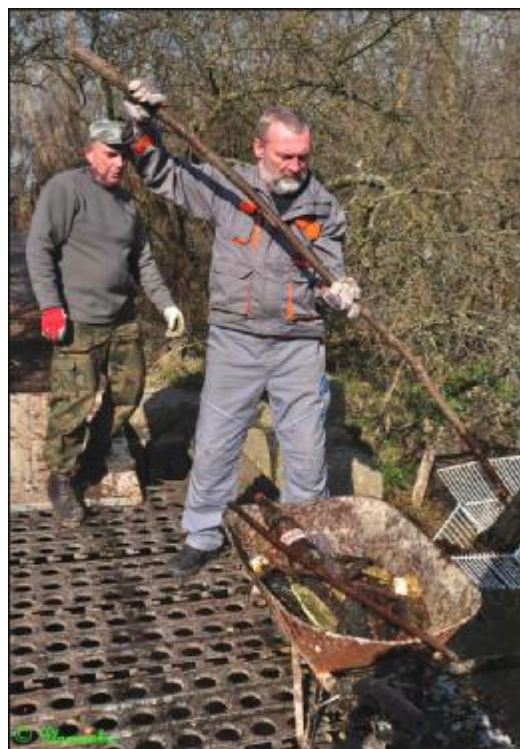
Tramské Osady Ivanské usporiadali spolu s OZ Sumec brigádu (tak ako mnoho rokov predtým) čistenia Malého Dunaja v úseku Zálesie po tzv. „Železný most“ - pred priehradou Tomášov. „Železný most“ je ponorený čiastočne vo vode a tak väčšina špiny až z Bratislavy sa na ňom zachytáva.

Brigády sa zúčastnilo asi 30 kamarátov a kamarátok z Ivanky, Bratislavy, Malinova, začo im patrí veľká vďaka. Na vode sme mali 4 pramice a ostatní zbierali z brehov. Vyzbieral sa jeden plný kontajner. Prvé roky bolo až 5 kontajnerov. Takže vidno, že takéto akcie sa

vyplatia robiť. Konečné občerstvenie kamarátmi, sme mali nachystané „U Včelára“. K zadarej akcii nám dopomohlo aj prijateľné počasie.

Dávame tiež návrh, či by nebolo dobré spojiť starostov pridunajských obcí (Tomášov, Zálesie, Ivanka pri Dunaji, Malinovo, Most pri Bratislave, Vrakuňa, Biskupice) aby sa takáto brigáda urobila celoplošne (úsek Bratislava-Tomášov priehrada) - určite by to malo veľký význam. Lebo M. Dunaj pod vodnou priehradou Tomášov je už relatívne čistý. Chceli by sme trochu zmoralizovať-pardon koho sa to netýka. Hodne sa rozmohli aj komerčné splavy. Ťažko sa dopredu rozdeľujú splavári do určitých skupín. Často stretávame „dobrých a aj horších“. Nájdu sa aj takí, čo sa „nevedia zmestiť do svojej koži“ - či správaním alebo udržiavaním poriadku. Bolo by za hodno, keby majitelia požičovni si na konci splavu od posádok zobrali odpadky a zlikvidovali ich - alebo nejako podobne...

Trochu odbočím. Chodievame hodne na splavy, pochody, prechody hôr, krajiny a je až zarážajúce koľko odpadu cestou nachádzame. Veď poloprázdny odpad sa už ľahšie znesie domov. A tiež už skoro každá obec

dokáže takmer všetok odpad zlikvidovať. Tak potom prečo podaktorý dokážu odpad vyhodiť za svoj plot alebo do prírody!!! Nie je Vám to trápne, že to po Vás musí niekto upratať, (asi nie) !? Bodaj by to niekomu nasypali späť do predzáhradky. Tak trochu som odbočil od akcie čistenia M. Dunaja, čo sme zorganizovali ale aj toto patrí do ochrany a čistoty prírody. Chceme poďakovať OU Ivanka, p. starostovi I. Schreinerovi za finančnú a materiálovú podporu. Tiež p. starostke a p. Fullemu z Malinova za ústretovosť a aj p. Kotvasovi za kontajner. Pekne ďakujeme všetkým brigádnikom a o rok sa dúfajme opäť stretneme. *Ďakujem Špricek*

Jarná brigáda na Korlátku.

Tak, ako sme avizovali na pozvánke, konala sa v sobotu 21.4.2018 na potlachovej lúke na Korlátku jarná brigáda. Jej cieľom bolo vyčistiť lúku od popadaných haluzí, kameňov a odpadkov, ktoré tu pravidelne po sebe zanechávajú nezodpovední návštevníci. Malú úpravu si vyžiadal aj pamätný stĺp, ktorý nahlodal zub času a do priestoru vchodu na lúku sme

inštalovali znak lesnej múdrosti s tramským „AHOJ“. Pekné, jarné

počasie prišlo nielen nám, ale početným rodinám z deťmi, ktoré sa vybrali do prebúdajúcej sa malokarpatskej prírody. *ZTR-Trnava -Bublina, Froschka*

Veterlín 2018 TO. Stratená stopa

Pod záštitou TO. Stratená stopa -Trnava sa v sobotu 24.2.2018 konalo ďalšie malokarpatské blúdenie pod názvom Veterlín 2018. V sobotné, slnečné, mrazivé ráno (-5°C) sa na Smolenickom námestí zišlo asi 100 účastníkov, pre ktorých boli pripravené 2 trasy blúdenia.

Prvá - náročnejšia viedla zo Smoleníc cez Hlboču, Vlčiareň, Čertov žľab, Čelo, Veterlín do cieľa v Lošonci (pre zdatných). Druhá bola určená menej zdatným trampom a trampuškám (po našom trampinvalidom) a viedla cez Hlboču, Vlčiareň, vrstevnicou pod Veterlínom do Lošonca. Na začiatku a počas blúdenia sa na oddychových zastávkach podávali teplé nápoje na zahriatie, lebo vietor, ktorý sa zdvihol stláčal pocitovú teplotu hlboko nadol. Mimo čaju a kávy to bolo varené vínko, slivka, marhuľa,

zázvorovica a kto mal málo aj čistá - pramenistá. Blúdenie skončilo v lošonskej krčme u Kováčov, kde sme skonštatovali, že nikto tohto roku nezablúdil a domáci nás pohostili teplou kapustnicou. Tu nás už vívalo známe tramské

hudobné zoskupenie Piťo, Sára, Peťo, Piroman, Danka, Duo - Strapec. Počas pochodu rozdávali poriadatelia účastnícke camrátko a v cieľi dostal každý blúdiaci účastnícky list. Aj touto cestou ďakujeme Stratenej stope za perfektne pripravenú akciu a Cigánovi za pekné počasie, ktoré si ešte v piatok vymodlil u nášho Veľkého ducha.

Tešíme sa na ich ďalšiu akciu, ktorá sa chystá o krátky čas - Čútorov pochod.

PS: dodatočne sa zistilo, že predsa sa našiel niekto kto zablúdil...dali názov - skupina ZTRACENKA - Strapec a spol.

ZTR-Trnava -Bublina, Froschka, Strapec,,Artúr

Stopa tour 2018

Už je to 9. ročník, čo každoročne poriada TO. Stratená stopa - Trnava tzv.

Stopa Tour. Zámerom tohto výšľapu do Malých Karpát je hľadanie stopy, ktorú po sebe zanechal náš kamarát Čutora. Aj tohto roku pripravili Stopári dve trasy pochodu -

ľahšiu a náročnejšiu. Tá ľahšia začínala v Smoleniciach na rázcestí – Jahodník – Driny – Vlčiareň - Čertov žľab a späť. Náročnejšia zo

Smoleníc rázcestia – Jahodník - zväžnica pod Veterlínom cez bývalé parkovisko vagona Tatranskej strely Arpád (Tatranský expres, Svätopluk, Árpád. Tri mená, ktoré spája spoločný menovateľ –

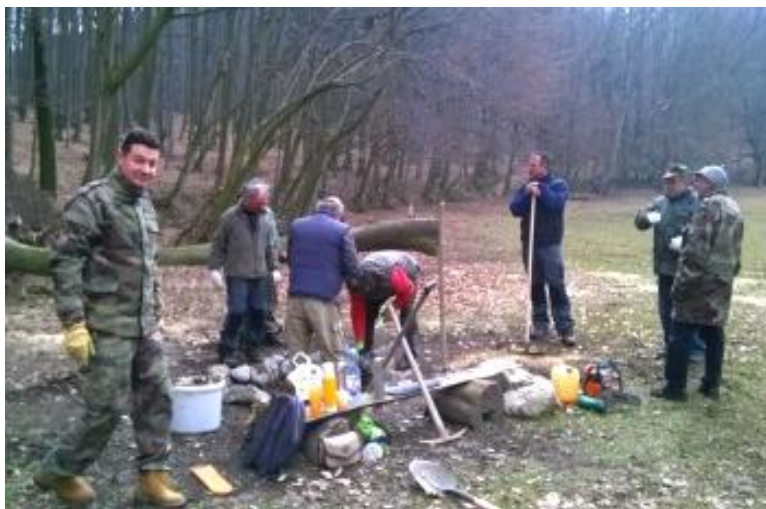
motorový vozeň, ktorý sa stal pýchou nielen MÁV, ale zároveň aj Slovenských železníc. Legenda a jej sláva však mali pomerne krátke trvanie a zostali z nej iba trosky... doslovne. Hrdzavá vozňová skriňa pod Veterlínom už môže iba spomínať na krásnu minulosť, aké to bolo v časoch jej mladosti...) na druhú zväžnicu pod Veterlínom - Čertov žľab - Vlčiareň – Driny - Jahodník. V Čertovom žľabe, kde zanechal po sebe najviditeľnejšiu stopu kamarát Čutora sa okolo poludnia zišlo asi 200 kamarátok a kamarátov, aby si aj na neho spomenuli pri jeho pamätnej doske a zapálili mu pomyselný slávnostný oheň vo forme malých kahančekov. Ako tradične povedal Cigáň pár teplých slov k tejto akcii a muzikanti dali aj známu Perej a neskoršie aj tie veselšie. Po presune zo

žľabu na Jahodník nám organizátori pripravili guláš, varené vínko červené aj biele. Každý účastník pochodu dostal účastnícke camrátko, K dobrej nálade prispelo aj krásne jarné počasie a muzika zo známeho trnavského zoskupenia okolo Čiernej vdovy. Veľká vďaka za perfektne pripravenú akciu patrí kamarátom zo Stratenej stopy a všetkým, ktorí im pri tom pomáhali. Ahoj o rok.

ZTR-Trnava -Bublina, Froschka

Vítanie jari 2018. Sklená huta 6-8.4.2018

Ako každoročne, aj teraz tejto akcii trnavských trampských osád predchádzala brigáda, ktorej cieľom bolo nachystať drevo, vyčistiť táborisko a nakoľko na flek spadol veľký buk, bolo ho treba porezať a odpratať. Brigáda sa konala v nedeľu 25.3.2018 na Mariána, tak sme to využili a kamarátovi Kutáčovi jeho synovi Majovi sme zavinšovali k meninám. V piatok 6.4.2018 začali kamaráti z Trnavy stavať na Sklenej huty tábor, ktorého

súčasťou bol prístrešok, ohnisko zo zavetreným koralom a samozrejme kuchyňa. Postupne sa tábor začal zaplňať prichádzajúcimi účastníkmi. Ako tradične nechýbali Kamaráti z Moravy - Bufi a Sam, z Chomutova prišla TO. Údolí rackú, z Prievidze Maják, kamaráti z bratislavských osád a samotári a Trnavu zastupovali TO. Icarilla, Štvanci, Túlaví psi, Oranžoví expres, samotári Bocho, Froschka, Bublina, Vlado, Piatkový večer prebehol pri táborovom ohni pri muzike a debatách a plánoch na

nastávajúcu letnú sezónu. Sobotné ráno bolo pomerne chladné (2°C), ale vychádzajúce slniečko veštilo pekný, jarný deň. Na spoločné raňajky padli za obeť 3 veľké paprikové laloky, ako energetická bomba potrebná na dnešný výšľap. Okolo 11 hodiny sa pod

vedením šerpu Kutáča vydalo na sobotnú prechádzku jarnou prírodou asi 16 traperov. Trasa, ktorú sa podujali zdolať viedla zo Sklenej hute, cez sedlo Uhliská na vrchol Klokoča (661 m/nm), späť cez Mesačnú lúku na Sklenú Hutu. Medzitým sa kamarát Sam z Línych koster a Bublina dali do varenia. Hlavným kuričom bol kamarát Smrko. Spolu pripravili asi 70 porcií fazuľovice s údeným, narazené bolo aj pívko a na zahriatie aj nejaký štamperlík. Toto dobre padlo hlavne

kamarátom z výšľapu, ktorí mali potrebu doplniť spálené kalórie. Nechýbal, ani múčnik, ktorý doma napiekla Froschka v podobe orechových a tvarohových koláčov. Navečer sa okolo ohňa zišlo viac ako 50 kamarátok a kamarátov, aby sme oficiálne privítali tohtoročnú jar. Krátky príhovor povedal Kutáč, ktorého súčasťou bolo odovzdanie 4. drevorezieb od Bublina, kamarátom Samovi, Bufimu a Smrkovi z Bielych supov a tiež kamarátom z TO. Údolí rackú - Chomutov, od ktorých sme aj my dostali pamätnú placku s motívom letiaceho orla. Potom už muzikanti zobrali chod večera do svojich rúk a bolo ich neúrekom: Bufi, Kabela, Dedek, Bocho, Jaro, Strapec, Sára, Mišo, Jimmy, Dufan, Slávo... Nedeľné ráno bolo o čosi teplejšie, ako sobotňajšie (7°C) a teplé raňajky - praženicu pripravil zasa kamarát Sam, ktorý bol pri hodnotení kuchárskeho remesla navrhnutý na trampskú michelinskú hviezdu. V priebehu dopoludnia prebehlo balenie tábora a postupný odchod kamarátov, aby tí skalní a večne smädní trampci ukončili tohtoročné vítanie jari na Majdane v krčme pri dobrom plzenskom. Ahoj o rok.

ZTR-Trnava -Bublina, Froschka

Vítanie Jari sa v ten istý víkend konalo na viacerých miestach

Jarný oheň handlovských trampov. Flek Meteor 06-08.04.2018

Hralo sa, spievalo sa a radovalo sa zo stretnutia okolo 200 trampov na Jarnom ohni handlovských trampských

osád.

Čo dodať?

Bolo proste báječne.

Pozrite foto od kamaráta Džípa.

Jarný oheň handlovských trampov - flek Meteor - 6-8.4.2018.

Držím palce a prajem veľa tak dobrých akcií. Krekáči vedľa *Kanco.*

I. Jarný výšlap OZ Priatelja lesa

Členovia OZ Priatelja lesa, ktoré združujú 6 trampských osád v Modre a okolí (TO. Čierny Medveď, TO. Geronimo, TO. Biela Hviezda, TO. Pavučina, TO. Manitoba a TO. Brezička) sa po úspešnom minuloročnom štarte rozhodli pokračovať v II. ročníku šlapákov po Malých Karpatoch – tentoraz po trase – Pinnelova nemocnica – Stupy -

Sedláčkov jarok – Rybníček – Zbojnícke – Čermáčka - Zochova chata - Tisové skaly – Zámčisko - Harmónia s cieľom v obľúbenom Sandra bare.

Vzhľadom ku skutočnosti, že tento rok sa opäť jar nekonala a skočili sme rovnými nohami do teplého letného počasia, v ktorom je už všetko rozkvitnuté a zazelenané, ráтали sme s tým, že počasie vyjde a veru nebesia boli k nám opäť naklonené.

Ráno pofukoval mierny vetrík a krásna slnečná obloha dávala tušiť, že prechádzka prírodou bude vskutku príjemná. Tak sa teda okolo pol ôsmej Arťo a Koník, (D.T.S Zálesák) organizačné duše tohto podujatia vybrali k busu, v ktorom už bol usadený kamarát Siux z TO. Ascalona. Po krátkych

pozdravoch a občerstvení u Jeleňa na námestí v Pezinku sme sa ďalším busom spolu s kamarátmi z Trnavy (Loko a Regi) a kamarátom Peťom z Pezinka dali vyviezť trošku vyššie k bývalej KPL – nazvanej tiež slangovo tančiareň, jašáreň, cajlove vary alebo výbrus. Je toľko vtipov o tejto ustanovizni, že by sme tým zabrali ďalších desať strán textu, čo ale nechceme. Po vystúpení z prostriedku hromadnej prepravy nás tu už čakali ďalší kamaráti a kamarátky – Miky, Brník a postupne sa pridávali ďalší až sa celkový počet ustálil na 22 duší. Čakali sme že nás príde viac, ale aspoň sa nás menej stratí, že áno. Arťo zavelil vpred a vydal sa smerom po banskom chodníku poza areál KPL (z taktických aj praktických dôvodov). Po 500 m, ale zdesene zistil, že minul odbočku a tak sa celá partia musela

spúšťať strmákom dolu k tečúcemu potoku a rozkvitnutému medvediemu cesnaku, ktorý je podľa posledných rozborov silne toxický. Minuloročné pesto však chutilo, prežili sme v zdraví a tak sme v pohodovom tempe dopracovali k prvej tabuli označujúcej jednu zo zastávok banského náučného chodníka, kde sme podaktorí dočítali, že Pinelova nemocnica vznikla z priestorov a budov pôvodných železitých kúpeľov. Kto nestihol prečítať, kukne si zvyšné info na googli, pretože náš šlapák pokračoval smerom k horárni Sirková po žltej značke. Pri horárni sme si prezreli strážcu tunajšej usadlosti psíka a upozorňujúcu tabuľu, že pozor nehladiť, kto by to ale v takom horku robil?

Krásne lesné tône a majestátne buky a všade rozkvitnutá flóra nás nútili ísť vpred. Vzhľadom na stále sa zvyšujúce teploty, sme samozrejme pri ďalšej zástavke museli doplniť tekutiny – kamarát Loko nás ponúkol tradičným horcom, kto ho nechcel ten sa mohol povzbudiť slivovičkou alt. zubrovkou od kamarátky Marty. Vždy hovorím, že pitný režim je nutné na výšlapoch dodržiavať aby sa partia utužila a nohy toľko neboleli. Neviem či to pomáha ale po prechode pod bývalé odkalisko cez areál Rudných baní sme mierili do chatovej oblasti Stupy. Tam sa na nachádza aj známy flek pezinských trampov Blatina, kde ponad statné smrekky vyčúhal z diaľky viditeľný totem. Plížením plazením vpred popri ranči Ivana L. (alebo iného zemepána) sme sa dostali až k túžobnej diaľnici – no teda objektívne – ceste smerom na Babu.

Ktosi ironicky podotkol, že či ideme jazdiť závody do vrchu, tie síce nie ale beh cez cestu, kde málokto slovenský vodič brzdí sme sa z ľavej strany dostali na tú správnu, a skutočná romantika a dobrodružstvo sa mohla začať. Art'o takticky počkal všetkých

s vyplazenými jazykmi dobehnuvších milovníkov voľného pobytu v prírode a vyriekol pamätnú vetu: „Takže tu náš výšlap začína odtiaľto to bude iba stupák a tak za 22 kiláčikov budeme v cieľi“. Toto zrejme niektorí jedinci niesli ťažšie a tak sme si dali oddych pri studničke za Sedláčkovým járkom už o pár minút. Kto má rád prírodne suché víno, extra dry, nazvané Zelený muškátel, ten si

ho mohol vychutnať, pretože 0.1 g cukru to nie je žiadna kalorická bomba, ale veltlín charakterizuje práve vôňa lúčnych kvetín typická pre túto odrodu. Po krátkej občerstvovacej prestávke sme dorazili k horárni Rybníček a odtiaľ to už bola iba selanka – s prevýšením 300 m – po žltej značke sme sa tiahlym kopcom vydali smerom k ďalšiemu medzibodu našej trasy – nazvaného ako Zbojnícke, kde sa vždy nachádzajú hromady dreva. Zbojnícke tiež tvorí pomyslenú hranicu medzi modranskými lesmi a štátnymi lesmi. Rozdiel v rúbaní a pribúdajúcich čistinkách ale nie je žiaden, takže lesy vyzerajú dosť rovnako. Po usadení a obligatórnych fotečkách Art'ovi zvoní telefón, nie nevolá mu Trump ale iba Siux, ktorý sa pýta, že kde ste? Že na Zbojníckom hovorím mu, no ale ja poznám inú trasu... Ja na to OK počkáme Vás, po 45 minútach sa z lesa objavili v smere od Pezinka štyri postavy vedené Siuxom, ktorý bol viditeľne

dezorientovaný ale zároveň rád, že vidí tie isté tváre čo ráno pred „Pinelkou“. Od Zbojníckeho sme sa vydali na Čermáčku, pričom sme sa kochali nádhernými výhľadmi na malokarpatské končiare, ktoré boli odedé v krásnom zelenom šate. Pofukoval mierny vetrík a teplota sa blížila k 23°C, takže kto si zobral tričko a kraťasy ten neľutoval. Ovlaženie

v studničke, nabratie vody a už sa rútime našimi známymi cestičkami tentoraz po žltej na Panský dom, odtiaľ po asfaltke ponad naše skryté búdky, pod hvezdáreň a Tisové skaly k poslednému bodu našej trasy – keltskému hradisku Zámčisko. Na Zámčisku, na ktoré dorazíme krátko pred pol štvrtou cez krásne machom obrastené skaly, si dáme posledné skupinové foto, pokocháme sa pohľadom na krásne mestečko Modru, ktoré Art' o vtipne okomentoval: „Krásne mesto, len keby tam aj normálni ľudia žili“. Strmým kopcom sa po vlastných nohách cítiac už miernu únavu dostaneme až k bývalej strelnici v Harmónii. A odtiaľ je to už brnkačka – poza KPŠ-ku cez mostík, kde nás čaká usmiaty Milan Peško, majiteľ Sandra baru naživo a osobne. Koník, Art' o za výdatnej pomoci Peša rozdeľujú placky a pamätné listy. Zvítajú sa s už príchodzími kamarátmi z Trnavy, ktorí sa postarali

o skvelú hudobnú zábavu – teda konkrétne: Strapec, Bombiš, Loko a mnohí ďalší. Pochutnávajúc si na vynikajúcom bravčovom gulášiku, ktorý bolo treba rozriediť 11stko u Karpát, sme počúvali známe tramské evergreeny a rekapitulovali dnešnú vydarenú akciu. Kto nebol môže banovať, a opäť sa vidíme pri príležitosti 100- ho výročia založenia Československa 27. októbra tohto roku. *Kamarát Arto, predseda OZ Priatelia lesa.*

Prechod Malými Karpátmi.

Za krásneho, bezoblačného počasia sa v sobotu 12.5.2018 konal už 5. ročník prechodu Malými Karpátmi. Organizátori - trnavská, tramská osada Túlaví psi, ako tradične zvolili 2 trasy - náročnejšiu a ľahšiu. Začiatok každej bol na smolenickej železničnej stanici o 10. hodine. Náročnejšia trasa

viedla na Záruby cez Čerov žľab, Jahodník Lošonec a cieľ bol na Majdane. Ľahšia trasa viedla okolo Smolenického zámku, cez Jahodník, Lošonec na Majdan. Prví šlapaniachtiví účastníci sa na Majdane začali objavovať po 14. hodine, kde ich čakala už známa tramská kapela Čiernej vdovy. Túlaví psi, ako po minulé roky

zabezpečili oškvarkové pagáče a každý kto sa zúčastnil pochodu dostal pamätný list z tejto akcie. V debatách pri pivku a kofole som postrehol, či by nebolo dobré zmeniť

tieto trasy tak, aby sa využili menej známe lokality našich Karpát. To už nechávame na organizátoroch a zároveň im ďakujeme za pekný ,sobotný deň v prebudenej prírode.

ZTR-Trnava - Bublina, Froschka

Brigáda na Blatine

Sviatkom ukončenia 2. svetovej vojny sme začali prípravy na koncert Blatina 2018 - prácami nevyhnutnými k sprístupneniu lúky na pripravované podujatie. Odstránili sme popadané stromy - to mali na starosti Erik a jeho pília.

Cvrko zo synom sa venovali

koseniu, Rendy s deťmi a kamarátom Rajčákom, ktorý nás prišiel podporiť, nosili k ohnisku poorezávanú haluzinu a drevo z popadaných stromov. Lewis sa venoval zberu odpadu a plastovému odpadu, ktorých sa vodiči aut pozbavovali povedľa cesty a čo doľúkol vietor až na lúku. O dva týždne v nedeľu zase Cvrko s Lewisom. RTZ

III. výročný oheň OZ Priatelja lesa

OZ Priatelja lesa je občianskym združením založením v roku 2003, ktoré združuje 6 dnes už legendárnych tramských osád v Modre a okolí a síce: TO. Čierny Medveď, TO. Geronimo, TO. Biela Hviezda, TO. Pavučina, TO. Manitoba a TO. Brezička. Týchto 6 osád združuje viac ako 40 aktívnych vyznávačov života v nedotknutej prírode, ktorí okrem tradičných potlachov,

výročných ohňov, pochodov a čistenia studničiek, aktívne vypomáhajú tiež LESOM MODRA, s.r.o. so zalesňovaním, zhotovovaním oplotenia proti zveri, likvidáciou nefunkčných oplotení, uhadzovaním haluziny, a to v celkovom rozsahu 400 hodín ročne. Kamaráti sa pri neokrúhlom 13.-tom výročí založenia združenia rozhodli, že zorganizujú svoj prvý výročný oheň,

a v tejto tradícii sme ako inak pokračovali aj v tomto roku a v dňoch 19- 20. mája 2018 sme zorganizovali III. výročný oheň opäť na starom známom mieste na osade Čierny Medveď. Týždeň pred podujatím prebehla v blízkosti fleku brigáda, kde sa vyčistilo koryto potoka, popílili popadané stromy a obnovil vlajkový stožiar, aby sa v sobotu zaplnil osadnými vlajkami a ukázal sa tak v plnej kráse. Veru, celý týždeň bolo počasie skôr marcové ako májové, pršalo a teploty sa šplhali maximálne k 15°C, ale sme predsa nejaká partia, ktorá si vie nakloniť aj Manitoua a tých ostatných tam hore a hneď zrána vyšlo slniečko. Na

búdku sme deň vopred už doniesli všetky nevyhnutné doplnky potrebné k zdarnému priebehu výročného ohňa a síce hovädzie mäsko do guláša, zemiačiky, masť, cibuľku a tiež niečo pre smädné krky a to Perštejn a Krakonoš obe 11°C a pre tých ostatných a našu milú mládež tiež Kofolku originál. V sobotu sme dorazili na flek v čiastočne nezvyklej zostave, kde trojicu v zložení: Kyro, Art' o a Strapec dopĺňalo novinárske eso z denníka Pravdy. Andrej Barát sa podujal medzi nás trampov bez zábran vkročiť, čiastočne sa obávajúc, pretože živého trampa ešte nevidel. Dodáme, že celý pobyt prežil v zdraví, veľmi sa mu medzi nami páčilo a určite nás ešte poctí svojou návštevou. Po obligatórnom zalomení palcov so šerifkou Aničkou, Majkou, Kedrom st., Kedrom mladším a ostatnými osadníkmi z osady Čierny Medveď sa začala príprava gulášiku a tiež organizovanie detských súťaží – nie na tabletoch ako to býva inde zvykom ale v tej pravej *lesnej* forme – Koník a Radka zorganizovali nasledovné disciplíny - rozcvičku, (3x okolo ohňa nech sa drobzig aspoň raz do týždňa rozhybe, však áno), následne nasledovali *čiastočne* nenáročné disciplíny ako prenášanie vody na lyžičke na istú vzdialenosť, za dodržania zásady, že voda nesmie pokrývať lístie ale musí zostať v tekutom stave v lyžičke predtým naliatej. Druhou disciplínou bol skok vo vreciach, nasledoval hod podkovami, ktorí si vyskúšali aj starí osadní vlcí a to najmä Janči z osady Biela Hviezda, preborník z minulého roka. Pri skoku vo vreciach vo dvojiciach sa ukázal ako bojovník telom a dušou kamarát Kyro, ktorý neváhal skočiť a letieť pár metrov, no dobre - pár centimetrov nad povrchom zemským. Zdarilo sa aj to, a preto mladí trampíci pokračovali v tradičnej strelbe z *pravého* indiánskeho luku, pri ktorej sa všetci výdatne zabávali. A keď píšem *pravého* je to overená informácia, luk priniesol predsa kamarát Siux, a ako vieme príslušníci tohto kmeňa žijú v Severnej a Južnej Dakote. Andrej Barát bol mierne zaskočený a prekvapený ako sa deti a najmä my dospelí vieme zabaviť bez výdobytkov modernej techniky, a preto dievčatá neváhali a okolo jednej sa odštartovala ďalšia disciplína a síce preťahovanie lanom – pričom sa deti rozdelili do dvoch skupín a potom im starší a skúsenejší horali pomáhali raz na jednej a raz na druhej strane - to bolo veľmi vtipné, pretože kamarát Johnny-Texas sa nevedel rozhodnúť, ku ktorému tímu sa pripojiť. Kde sa pripojil, tam sa padalo vždy do lístia tesne vedľa potoka, pochopiteľne žiadne väčšie úrazy sme ale nezaznamenali, a tak sa detské súťaže ukončili hľadaním *pirátskeho pokladu* dajme tomu kapitána Kidda – namiesto zlatých nugetov, ktoré majú Medvedi ukryté v šoppingu a nechceli ich pre tento účel vyťahovať, pretože sa nevedeli nájsť kľúče od truhlice, a preto sme urýchlene zmenili predmet hľadania a deťom sme *dobře skryli* 40 zlatých čokoládových mincí, ktoré naša omladina

vytrvalo hľadala. O čo väčšia radosť bola z ich nálezov, pretože klasické nugety sa kúsať a žužlať nedajú ale tieto čokoládové áno. Po skončení súťaží, aby nikto netrpel a nepociťoval smútok z neúspechu, že nebol v prvej desine, sme každému dieťaťu dali darček (inak nazývaný cena útechy), ktorý pre nich pripravili Radka s Koníkom a tí „the best of the best“ dostali krásne maľované placky od Siuxa s indiánskym motívom. Takže víťazom bol mladý Matej, druhý skončil Samko a o tretie miesto sa podelili Viktor s Matušom. Všetci sa tešili a po ukončení súťaží začali behať po blízkych skalách a uväzovať víťazov k stromu s lanom, aby im z plackami z osadného fleku neutiekli. To už ale Anička zvoláva všetkých na skvelý hovädzí gulášik, ktorý nebol orientálny ale medvedí a pochutili sme si na ňom skutočne všetci. Dobrý gulášik treba spláchnuť lahodným Perštejnóm a dať ešte zopár rád kamarátovi Andrejovi, ako sa kedy trampovalo, akí sme boli skvelí a neprekonateľní, aby článok čo o nás vyjde v sobotnej Pravde, bol len a len pravdivým obrazom o modranskom tramskom združení bez zbytočných príkras a kudrliniek. Ale to už sa blížila 17sta hodina, kedy zas a znova zaznela tradičná veta: „Voláme oheň“ a Janči z osady Biela Hviezda zapálil výročný oheň (a stal sa aj pekelníkom), na ktorý sa už tešili nielen všetky deti, ktoré sa na zapálenie pýtali vytrvalo od rána, ale aj my dospelí. Predseda združenia kamarát Arťo privítal všetkých kamarátov, a šerifka Anička vyhlásila minútu ticha a po dôstojnej spomienke na kamarátov, ktorí odišli na svoj večný vander sa rozbehla voľná zábava, pričom duo v podaní kamaráta Žltka /gitarka/ a kamaráta Strapca /mandolína/ nám pripomenulo osvedčené tramské evergreeny. Osadný flek bol dlho do noci ožiarený pagodovým ohníkom, z ktorého lietali iskry a nad tým všetkým sa črtala nádherná bezoblačná obloha posiatá žiariacimi hviezdami. Poslední mohykáni vydržali pri ohníku a debate tak do pol jednej ráno a my už teraz môžeme zhodnotiť celú akciu: bolo skvelo, super a kto tu nebol, môže len banovať. Tešíme sa na stretnutie o znova o rok, pretože lesná príroda nás pri každej návšteve nabíja neskutočnou energiou a núti nás neustále sa vracieť do jej nádherných zákutí. Skrátka a dobre, správny tramp je doma v lese, nie v obývačke a stromy si vedia dať neviditeľné signály, že sa blížime a tešia sa nás. A tak to má koniec koncov byť.

Kamarát Arťo, predseda OZ Priatelia lesa.

Trojestretnutie na majsniarovom laze.

Už tradičné 11. stretnutie tohto roku u kamarátov z povodia Hornej Nitry, Partizánskeho, Prievidze, hostí z Moravy a Karpatskej trojky - Trnava, Pezinok a Bratislava sa tohto roku piateho mája scuklo na Majsniarovom laze nad Hrabíčovom. Kamaráti z Hornej Nitry pripravili naozaj skvelé stretnutie

a prišlo aj počasie. Neďaleko provizórneho baru nám poslúžila káblková cievka ako lakt'ový bar okolo, ktorej sme sa menili ako havrani na drôte a nostalgicky spomínali na počiatok prvého stretnutia na Sarých Hutiach na Morave. Našli sa aj fotografie z toto prvého stretnutia pod dubom sme sa 11. februára 2007 fotili,

Chýba tam Kaki, Lobo. Lejdy s Lozorom prišli v sobotu ráno, tesne pred výšľapom na Buchlov. Vtedy v málopočetnom zložení. V rozostavanom bufete sme si s majiteľom Špalkom dali po pivečku a späť na Hute kde pokračovala trampská muzika a veselé tláchania do noci.

Ani tento krát tomu nebolo inak, len zostava bola omnoho početnejšia. Výšľap sa konal po okolitých samotách po hrebeni Majsniarovho Lazu, vo veľmi malom počte tak asi zo desať. Po ich návrate sa už rozbehla zábava tak ako po iné stretnutia. Pokračovalo v zaháňaní smädu, obžerstve, v muzicírovaní, a popri tom v rozjímaní o „kráse slobodného života trampov“.

Za lakt'ovým barom sa preberalo veľa vecných pripomienok v súvislosti s budúcimi akciami v blízkom období ako aj otázka, či po skúsenostiach z vlaňajšieho a tohoročného stretnutia sa navrátiť k tradíciám menej početných februárových trojstretnutí. Lenže

Karpatská trojka nemá dostatočne kapacitné priestory na stretnutie aj keď ubytovacích by bolo dostatok, tu by sme zostali pri stretnutí pod oblohou prípadne vojenským šapitom. Je pravdou, že každé stretnutie, v ktoromkoľvek ročnom období má svoje očarujúce kúzlo v zime obmedzujúce sa priestormi, v iné zase v prerastajúce sa do masovosti a takých akcií je dnes už veľa. Na obálke zverejňujeme niekoľko fotiek zo stretnutia.

V nedeľu, popri „dozvukoch“ a lúčení, padlo rozhodnutie „Dovidenia“ na rok pri zimnom Trojstretnutí 2019“, v zabehnutom termíne a počte vo februári na Morave. Poďakovanie patrí kamarátom z Hornej Nitry okolia za zorganizovanie, pohostinnosť a prípravu trojstretnutia.

„L“

© Vydalo: Regionálne tramské združenie – Pezinok pre vnútornú potrebu združenia. Tramský občasník nie je distribuovaný v obchodnej sieti ani v sieti PNS. Je vydávaný bez gramatickej úpravy. Nájdete ho na webe: <http://malokarpatskyobcasnik.wz.sk/> Na tvorbe tohto čísla spolupracovali kamaráti, Lewis, Bublina, Frostka, Arťo, a ďalší kamaráti a kamarátky. Predpokladaná uzávierka budúceho čísla (len pravdepodobne) 22.8.2018. Kontakt: email: malokarpat.obcasnik@gmail.com ;